

LUD

Diretor: Dr Edvino Tempski

Proprietário: Dr Antônio Firakowski

REDAÇÃO: Av. Dr. Jaime Reis 583, Fone 1-4-9-3.
Adres pocztowy: Redação «Lud», C. P. 155, Curitiba, Paraná

Prenumerata roczna: w kraju — Cr. \$ 50,00; poza Brazylią — Cr. \$ 80,00; cena egzemplarza — Cr. \$ 1,00.
Redakcja przyjmuje od 1-szej do 5-tej po południu

Tablica de anúncios: Nas páginas de anúncios: Cada centímetro quadrado — Cr. \$ 1,00; repetidos até tres vezes ou em maiores dimensões — desconto de 20%; sobre os anuais — á tratar. Na última página e no texto, aumento de 30% sobre os preços acima.

ROK XXIII

Curitiba, 9 czerwca (de junho de) 1948

NR 23. (76)

Repete - se a história...

O famoso filozofa e orador do antigo Império Romano Cicerone, indignado com a politica de demasiada transigência de Roma para com Catilina (inimigo No. 1 dos Romanos) preferiu cutrora no Senado esta célebre frase: „Até quando Catilina abusará de nossa paciência“.

A mesma pergunta está nos lábios de todos os políticos do Ccidente: Até quando a Rússia abusará de paciência dos seus grandes e aliados?

Com efeito só a Rússia deleitou-se com os frutos da vitória aliada sobre o nazismo.

Sob o pretêxo de conservar suas linhas de comunicações com a sua zona de ocupação alemã, a Rússia tomou conta da Europa Central e por enquanto não há força que faça retirar-se dali.

Alegando astuciosamente, que não pode haver paz no mundo, enquanto a Rússia tiver maus visinhos quer dizer — governos anti-comunistas — formou em diversos países da Europa governos constituídos de „Quislings“ e deste modo conseguiu o controle político e econômico sobre onze países europeus, alargando dum modo assustador seu „espaço vital“.

Aprovetando-se habilmente da lição, que lhe deixou o nazismo, espalhou a sua V coluna — que é o comunismo internacional — pelo mundo inteiro, tornando pé firme na França e na Itália, que desde séculos eram o berço da cultura e democracia.

Sem dar um tiro — o generalissimo Stalin alcançou os mesmos triunfos que Hitler, depois de longos anos duma guerra total.

Ahi surgem as perguntas: Quando e aonde a Rússia vai parar? Quando é que a Rússia ficará forte com as suas conquistas?

A resposta é uma só: Nunca!

A Rússia jamais renunciará ao seu plano preestabelecido — que é a conquista do mundo pelo comunismo.

Jámais ela dirá: basta, agora vou mastigar o que tenho na boca.

Pensar o contrário — seria ignorar completamente o nazismo e o facismo — regimes totalitários e imperialistas.

Ora, o comunismo tem mesma feição, o mesmo fim, os mesmos apetites.

Sómente a sua tática é diferente: é mais hábil, mais mascarada, mais perversa.

Imitando o geito do Goebbels, ministro da Propaganda Nazi, a Rússia ora avança, ora apresenta desculpas; ora avança, ora cede o terreno; uma vez vociferava outra vez conserva-se calada.

A Rússia chegou ao ponto (ó tempos!) de chamar a si mesma — a mãe de todos os povos livres e amantes da paz „o berço da verdadeira democracia, a defensora destemível do operario mundial“.

Está disposta até de colaborar com os capitalistas, de respeitar até certo tempo a religião dos povos satélites visando alcançar no fim de contas os seus objetivos.

Rússia comunista está segundo o célebre sistema de governar do Macchiavelli que afirmou um dia: „O fim santifica os meios, mesmo que os meios, forem crimes hediondos“.

Sim! Sobre os crimes, sobre a miséria do povo russo, sobre a escravidão dos países satélites construiu a Rússia o seu poderio. Um edificio porém construído sobre tais fundamentos ha de ruir por terra mais cedo ou mais tarde.

A história repete-se. E o grande exemplo foi a Alemanha Nazista.

J. Z.

Gubernator Lupion na kolonii Murici

Zasobna i pracowita kolonia Murici przeżywała w ubiegły piątek uroczyste chwile. Oto podejmowała w swych progach Gubernatora Stanu, p. Mojżesza Lupiona, który nie pogardził zaproszeniem kolonistów, owszem bardzo chętnie spędził kilka godzin wśród tych, którzy swą pracą i zapobiegliwością żywią stolicę.

Na granicy pół kolonii Murici powitała dostojnego gościa kawaleria Krakusów i uroczyste wprowadziła do pięknego budynku miejscowego Towarzystwa Rolniczego, gdzie ludność wraz ze swym proboszczem, Ks. Pawłem Kupeczykiem, prezesem Towarzystwa, Komitetu Kościelnego i innych organizacji, oczekiwała na przyjazd Gubernatora i jego komitywy.

Dostojnego Gościa powitał w imieniu Kolonii, piękną mową, profesor Józef Grybosi, a panna

Apolonia Burakowska wręczyła Gubernatorowi bukiet kwiatów.

Młodzież szkolna pod kierownictwem Sióstr nauczycielek wykonała szereg numerów popisowych.

P. Gubernator podziękował za tak miłe przyjęcie, podkreślił zasługi kolonistów w dziele rolnictwa i powiększenia bogactw Brazylii oraz zachęcał do dalszej wytrwałej pracy dla dobra całego kraju.

Następnie Gubernator zwiedził piękny miejscowy kościół parafialny pod wezwaniem Najsw. Serca Jezusowego, potem miejscową szkołę Sióstr Rodziny Marii, odwiedził Ks. Proboszcza Kupeczyka oraz porozmawiał nieco z kolonistami, starając się zapoznać z położeniem i potrzebami kolonistów.

UDZIAŁ BRAZYLII W OSTATNIEJ WOJNIE

W amerykańskim dzienniku „New York Times“, Benjamin Namm, jeden z szefów amerykańskiej Misji Zakupów w Brazylii podczas ostatniej wojny, zamieścił ciekawy artykuł, zatytułowany: „Nasz dług względem Brazylii“.

Autor artykułu oświadcza, że bez pomocy Brazylii, Stany Zjednoczone i alianci nie mogliby odnieść zwycięstwa z państwami osi.

Benjamin Namm wypowiada się, za ułokowaniem kapitałów północno-amerykańskich w przemyśle brazylijskim, ponieważ kraj ten zasługuje na całkowite poparcie moralne i materialne ze strony Stanów Zjednoczonych.

ODSZKODOWANIA WOJENNE DLA BRAZYLII

Dyrektor Loidu Brazylijskiego komendant Amaral Peixoto, oświadczył, że Stany Zjednoczone przekazały Brazylii kwotę 3 milionów i 300 tysięcy dolarów tytułem odszkodowania za zatopione statki brazylijskie, które były na ich służbie w czasie ostatniej wojny. Sama ta została obrócona na koszt budowy nowych statków dla Brazylii, jakie się budują w dokach Północnej Ameryki.

Brazylija straciła w czasie wojny 22 statki, toteż rząd brazylijski domaga się większego odszkodowania a mianowicie wysokości 260 milionów dolarów.

KRUZEJRY W ZŁOCIE

Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Republiki, Minister Skarbu wydał rozkaz Mennicy Państwowej wybitcia monet złotych, wartości 250 milionów kruzeyrów. W ten sposób zastąpi się obieg not papierowych kruzeyra, w dużej mierze przetrzymywanych przez osoby prywatne, głównie obywateli niemieckich, włoskich i japońskich. Nowe kruzeyry w monetach ze złota mają mieć wielkość i wygląd monet z czasów cesarstwa.

UMOWA EMIGRACYJNA WŁOSKO-BRAZYLJSKA

Brazylijska Rada dla Emigracji i Kolonizacji rozpatruje projekt umowy brazylijsko-włoskiej w sprawie emigracji do Brazylii znacznej liczby rolników włoskich. Emigracja włoską są zainteresowane zwłaszcza Stany São Paulo i Paraná. Koszt sprowadzenia przeciętnej rodziny z Włoch i osadzenie jej w Brazylii w ośrodku rolnym ma wynosić, jak podaje „Diário Popular“, około Cr.100.000,00.

GUBERNATOR KANADY W RIO DE JANEIRO

Na zaproszenie prezydenta Detry, przybędzie dnia 14-go bieżącego miesiąca do Brazylii hrabia Aleksander de Tunis, generalny

gubernator Kanady i eks-dowódca wojsk alianckich na Morzu Śródziemnym. Na cześć dostojnego gościa władze rządowe i wojskowe przygotowują różne przyjęcia i bankiety.

ZWALCZANIE GIER HAZARDOWYCH

Policja przeprowadza w Rio de Janeiro surową kampanię, ażeby pozamykać lokale, w których urządzano na wielką skalę gry hazardowe. Również w wielu towarzystwach i klubach uprawiano zawodowo gry hazardowe.

W celu usunięcia zgubnego nalogu gier hazardowych, policja wydała nowe przepisy dla klubów, pozwalając w nich jedynie na grę w pokera, „copas“, „buraco“, brydża, szachy, damki i „gamão“. Mogą brać udział w grach tylko członkowie klubu.

URLOP GUBERNATORA SANTA CATARINA

Izba Deputowanych Stanu Santa Catarina udzieliła gubernatorowi Stanu, Dr Aderbal Ramosowi pozwolenia na sześciomiesięczny urlop dla poratowania zdrowia.

Rządy Stanu obejmie prezydent Izby Deputowanych, José Boabaid, a jego znów stanowiko zajmie doputowany Rui Cezar Fegerschutte.

NIEZWYKŁY ROZWÓJ PARANY I SANTA CATARINY

Deputowany federalny na Stan Paraná, Dr Bento Munhoz da Rocha wygłosił ostatnio w Izbie Federalnej mowę w sprawie możliwości wprowadzenia nowego podziału terytorialnego w Brazylii, uwzględniając przy tym czynniki bezpieczeństwa kraju i jego rozwój gospodarczy.

Dr Munhoz da Rocha oświadczył, że Stany: Paraná i Santa Catarina, w ostatnich 28 latach, osiągnęły ogromny przyrost ludności. Do obu tych Stanów emigrują całymi masami mieszkańcy ze Stanów północnych Brazylii, jak: Paraná, São Paulo, Minas Gerais, Baía, i wielu innych.

Ruch imigracyjny do Parany jest obecnie tak silny, że można go porównać jedynie z gorączką emigracyjną do Stanu Minas Gerais w XVIII wieku, kiedy odkryto tam kopalnie złota.

NO WY PREFEKT W SÃO JOSÉ DOS PINHAIS

Ubiegłej niedzieli, w municypium São José dos Pinhais, odbyły się wybory na prefekta, ponieważ poprzednio wybrany podał się do dymisji. Tylko jedna partia, to jest prorządowa Partia Socjalno-Demokratyczna wysunęła kandydata w osobie Ernesta Moro Redeschi. Otrzymał on 1900 głosów; białych kartek było 120.

CO INNI PISZA

Dziejowa konieczność

»Kronika«, niezależny tygodnik demokratyczny, ukazujący się we Frankfurcie, zamieszcza (w nr. 52) artykuł pod tytułem »Rok Wielkiej Niewiadomej«, w którym między innymi czytamy:

»...Można być optymistą i sądzić, że będziemy jeszcze dość długo we względnym spokoju zdążali ku niepewnej przyszłości, ale również nie można odmawiać racji pesymistom, jeżeli przewidują, że ta pozorami usłana sielanka może skończyć się prędzej niż przypuszczamy.

Wszystko to nie oznacza, że pozostaje nam tylko fatalistyczne oczekiwanie na decyzję losu. Wbrew wszystkim prorocstwom świat nie pograży się w nicość nawet w razie najgorszego wypadku tj. w razie trzeciej wojny. Może ona doprowadzić do mniej lub więcej potwornego zniszczenia, ale na końcu tego szaleństwa zacznie rodzić się nowe życie i nowa rzeczywistość, do której trzeba już dzisiaj przygotowywać elementy. W przyszłym porządku zwycięży nie tylko ten, kto reprezentuje większą siłę, bo — jak uczy doświadczenie ostatnich wojen przewaga siły nie wyczerpuje zagadnienia, jeżeli silniejszy nie ma rozumu. Zwycięzcą będzie przede wszystkim ten, kto, posiadając żywszą wyobraźnię, na czas sformułuje właściwą koncepcję przyszłego okresu historycznego i na gruzach chaosu wyrowadzi ją w czyn.

Dla nas, ludzi Europy, a Europy środkowo-wschodniej w szczególności, jest to problem o rozstrzygającym znaczeniu.

Musimy pamiętać i wiedzieć, że wypadki nie mogą zastać nas w rozsypce. Idea scementowania wspólnoty interesów, celów i działania tej części Europy wysuwa się w nadchodzących wydarzeniach jako dziejowa konieczność. Wszelkie drobne i śmieszne spory, które dzielą nas do tej pory, są zupełnie nieważne i są naszym największym wrogiem, ponieważ ważne jest tylko nasze prawo do bytu w przyszłości, prawo do wolności i niezależności. Żaden z narodów Europy środkowo-wschodniej nie może tego problemu załatwić ani samodzielnie ani też tylko dla siebie samego, donieważ skaże się wiedzy na nieuchronne niepowodzenie i klęskę.

Prawda dni nadchodzących nakazuje uruchomienie wielkiej, wspólnej i solidarnej idei bloku narodów Europy środkowo-wschodniej, pomyślanego nie jako taktyczny manewr, potrzebny do przeskokowania trudnej i skomplikowanej sytuacji przejściowej, ale jako świadomy i trwały plan o dalekosieżnej perspektywie historycznej, podejmowany z myślą o nowym urządzeniu tej części naszego kontynentu aby stać się samodzielnym konstruktywnym czynnikiem wśród innych bloków polityki światowej. Blok Europy środkowo-wschodniej jest jedyną koncepcją, która świat zachodni może w przyszłości zachęcić do nowej orientacji na Wschodzie Europy i

doprowadzić tu do całkowitego przekształcenia układu sił przez rozbicie groźnego i panującego tam dzisiaj imperializmu

O AGRESJI SOWIECKIEJ

Sir Paul Dukas napisał rozsądną i inteligentną książkę o Sowietach. Ujęta jest ona w formę przyjacielskiej pogawędki przedstawiła różnych kierunków politycznych, które wszechstronnie oświetlają zagadnienie Rosji i bolszewizmu. Dukas przypomina kampanię roku 1920, kiedy czerwona armia została »haniebnie« pobita przez o wiele mniejsze siły polskie. Obecnie Stalin pragnie pomścić tę porażkę, utrzymując satelicki rząd w Warszawie. Kiedy armia polska walczyła jeszcze z Niemcami, Stalin zaatakował Polskę nie bacząc na pakt o nieagresji z Polską i mimo że według definicji samego Litwinowa, agresji t. j. zajęcia cudzego terytorium, nie mogą usprawiedliwić żadne względy tej czy innej natury. Celem Sowietów jest deuropeizacja Finlandii, państw bałtyckich, Polski i Rumunii, więc krajów należących do cywilizacji zachodnio-europejskiej, i wciągnięcie ich w swoją orbitę. W związku z roszczeniami Rosji do państw bałtyckich, trzeba powiedzieć, że nie jest prawdą, iż państwa te stworzono jako antybolszewicki kordon sanitarny; przede-

W OCZACH DZIAŁACZA UNRRA Y

Były szef sekcji północnoeuropejskiej charakteryzuje poczynania Sowietów w powojennej Europie wschodniej, gdzie zapanowała »Pax Sovietica«. »Podczas gdy Polacy — pisze Norborg — dzielnie walczyli na wodzie, w powietrzu, na ziemi i organizowali ruch podziemny, w dalekiej i bezpiecznej Moskwie snuto plany trwałej przebudowy Polski na sowiecką modłę. Machinacje strategów sowieckich spowodowały masakrę polskiej armii krajowej w Warszawie. Zobowiązanie jaltańskie potraktowano jako świstek papieru, a rządy w Polsce sprawują ludzie wprawdzie mierni, jak Gomułka,

wschodniego. Jeżeli wyobraźnia narodów Europy środkowo-wschodniej nie ogarnie tego problemu dość szeroko, aby przystąpić do jego pełnej realizacji — narody te wydadzą na siebie wyrok po którym nasze losy zostaną już na zawsze przypieczętowane«.

ciwnie, same wywalczyły sobie niepodległość, a w życiu Europy odgrywały dodatnią rolę. Jeśli chodzi o Basarabię, powoływanie się Sowietów, że wchodziła ona w skład dawnego imperium carskiego, nie stanowi żadnego argumentu, gdyż na tej samej podstawie Anglia mogłaby sobie rościć pretensje do Francji, Hiszpania — do Holandii, i Holandia — do Nowego Yorku, a Turcja — do Bałkanów.

Mówiąc o powstaniu warszawskim. Dukas przypomina, że radio moskiewskie wzywało do powstania, a potem nie tylko nie udzieliło powstaniu pomocy, ale nawet nie pozwoliło lotnikom, startującym z baz włoskich, na lądowanie na terytorium zajętem przez Sowietów. Argumenty Sowietów, że powstanie wybuchło na rozkaz Londynu i że w tym okresie armię czerwoną spotkały niepowodzenia pod Warszawą (stąd jej bierność), nie wytrzymują krytyki. Cała polityka Sowietów prowadzi do nie dającego się odeprzeć wniosku, że »radio moskiewskie po to wzywało Polaków do powstania, by rozmyślnie dopuścić do ich zagłady«.

Grosz, Rola — Zymierski, Minc, za to odznaczający się gorącym uwielbieniem dla Sowietów.

Demokracje zachodnie poszły na wojnę w obronie Polski, kiedy pakt Ribbentrop — Molotow spowodował atak Hitlera. Z tej Polski pozostał obecnie okaleczony kałuż. Bierut doszedł do przekonania, że przyszłość tego kałuża będzie najlepiej zabezpieczona przy pomocy Pax Sovietica, a jedność w inspirowanej przez Sowiety Polsce najlepiej zapewni sekcja NKWD do spraw polskich, wspomagana przez policję bezpieczeństwa pod wodzą sprawnego Radkiewicza«.

OBRADY KONGRESU POLONII AMERYKAŃSKIEJ

W dniu 30-go maja rozpoczęły się w Filadelfii obrady Drugiej Konwencji Kongresu Polonii Amerykańskiej przy udziale ponad 4 tysięcy delegatów. Przed rozpoczęciem obrad odbyła się uroczysta Msza św. w katedrze Filadelfijskiej, celebrowana przez Biskupa Klonowskiego, który po nabożeństwie odczytał papieskie posłanie na Kongres. Ojciec św. oświadczył w nim, iż modli się o wyzwolenie Polski i szczęście jej obywateli oraz, że przesyła błogosławieństwa pracom Kongresu Polonii Amerykańskiej

Po nabożeństwie prezes Kongresu Polonii Amerykańskiej Karol Rozmarek z delegacją Zarządu Kongresu złożył wieniec u stóp pomnika Washingtona pod Independence Hall.

Po południu rozpoczęły się właściwe obrady Kongresu. Zagaił je prezes Rozmarek, który w swym przemówieniu oświadczył, iż Kongres Polonii Amerykańskiej nadal prowadzić będzie walkę o Polskę wolną, której granice na wschodzie wyznaczone są linią ustaloną w traktacie ryskim, a na zachodzie granicą biegnącą wzdłuż Odry i Nissy.

»Nie ustaniemy w walce — oświadczył Rozmarek, dopóki Sowiety nie będą odepchnięte poza granice przedwojenne«.

Przewodniczącym Konwencji wybrano jednomyślnie cenzora Związku Narodowego Polskiego, Bolesława Gunthera.

Po otwarciu Kongresu odczytano szereg depesz i oświadczeń, poczem nastąpiły przemówienia gości.

Największe zainteresowanie wzbudziła depesza Prezydenta Trumana. Obok niego nadeszła depesze: senator Vandenberg — prezes Komisji Spraw Zagranicznych Senatu, gubernator Thomas Dewey, senator Taft oraz 23 senatorów i 50 członków Izby Reprezentantów oraz 20 gubernatorów.

Centralną administrację reprezentował Tom C. Clark, minister sprawiedliwości, który wygłosił przeszło godzinę trwające przemówienie. Podkreślił on, z uznaniem stanowisko Polaków amerykańskich, którzy, niestrudzeni w swej walce przeciwko komunizmowi, służą interesom Stanów Zjednoczonych.

Na uwagę zasługuje fakt że minister Clark, omawiając przebieg sowieckie w Polsce, wymienił zbrodnię katyńską, poświęcając jej dłuższą część swego przemówienia. Przytoczył liczne szczegóły i dowodził, iż morderstwo to jest dziełem Rosjan.

Gubernator Dewey, czołowy kandydat republikański na Prezydenta Stanów Zjednoczonych, życzył Konwencji pomyślnych obrad, podkreślając zarazem, że warunkiem uzdrowienia sytuacji świata jest Polska wolna i niepodległa. Senator Taft, drugi kandydat republikański na Prezydenta USA, w swej depeszy oświadczył że każdy kandydat republikański na stanowisko Prezydenta Stanów Zjednoczonych winien zobowiązać się do unieważnienia paktu jaltańskiego »jako niekonstytucyjnego, nigdy nie ratyfikowanego przez Senat USA, a przez to nie posiadającego mocy wiążącej«.

Następnie odczytano depesze od organizacji polskich z całego świata oraz od oficjalnych czynników polskich.

Wypowiedzi do Kongresu skierowały wszystkie pisma polskie na kontynencie europejskim, co ocenione zostało przez zebranych na Konwencji jako dowód szczególnego zainteresowania przebiegiem zebrania wśród wszystkich Polaków w świecie.

Jako goście przybyli na Konwencję Dr. Bronisław Hełczyński — prezes Światowego Związku Polaków z Zagranicy, Stanisław Gierat — wiceprezes Zjednoczenia Polskiego Uchodźstwa Wojennego, Bolesław Łaszewski — wiceprezes Stowarzyszenia Polskich Kombatanów, Aleksander Skrodzki — prezes Centralnego Związku Polaków we Francji, mecenas S. Grocholski — prezes Kongresu Polonii Kanadyjskiej na czele 8-osobowej delegacji, oraz przedstawiciele skupień polskich w Niemczech, we Włoszech oraz niektórych krajów południowo amerykańskich.

Prezes Hełczyński zwrócił się do zebranych, składając w imieniu Światowego Związku Polaków z Zagranicy słowa uznania dla Kongresu Polonii Amerykańskiej.

»Niech mi wolno będzie, choć gościowi — mówił prezes Hełczyński — zwrócić się do Was, Panowie Delegaci, z jednym apelem: Niech głos Wasz będzie mocny i twardy, niech rezolucje, które uchwalicie, stawiają rzeczy jasno i wyraźnie, bez niedomówień czy ogródek... Tylko mocne słowa i stanowcze żądania liczą się i mają wpływ na przebieg wypadków«.

Na zjeździe przemawiał również Stanisław Mikołajczyk.

W kuluarach Kongresu twierdzono, że postawienie w jednym szeregu jako mówców przedstawicieli niepodległościowego ośrodka z Londynu oraz Mikołajczyka jest dalszym wyrazem tendencji Kongresu Polonii Amerykańskiej do wprowadzenia jedności w działaniu wszystkich antykomunistycznych ugrupowań polskich.

Po otwarciu Konwencji rozpoczęły się obrady komisji, zaś wieczorem odbył się bal na Fundusz Stypendialny z udziałem wszystkich delegatów.

UWA GA!

Kilka dni temu otrzymaliśmy SPRAWNIKI KOŚCIELNE ks. Jana Ścieleckiego. Cena poszczególnego egzemplarza — \$60.00 Kruzeirów. Sprawniki wysyłamy jedynie na zamówienia.

SŁOWO BOŻE

NA GWARTĄ NIEDZIELĘ PO ZESŁANIU DUCHA ŚW.

(Ewangelia napisana u św. Łukasza w rozdziale V)

Onego czasu: Gdy rzesze nalegały na Pana Jezusa, aby słuchały słowa Bożego, On stał pod jeziora Genenezaret. I ujrzał dwie łodzie stojące przy jeziorze: a rybacy wyszli byli i płótkali sieci. A wszedłszy w jedną łódź, która była Szymonowa, prosił go, aby małuzko odjechał od ziemi: a siadłszy uczył rzesze z łodzi. A gdy przestał mówić, rzekł do Szymona: zajęź na głębie, a zapuśćcie sieci wasze na połów. A Szymon odpowiedziawszy, rzekł mu: Nauczycielu, przez całą noc pracując, nieśmy nie ołowili; wszakże na słowo twoje zapuśćcie sieć. A gdy to uczynili, zagarnęli ryb mnóstwo wielkie, i rwała się sieć ich. I skinęli na towarzysze, co byli w drugiej łodzi, aby przybyli i ratowali je. I przybyli i napełnili obie łodzie tak, iż się mało nie zanurzyły. Co widząc Szymon Piotr, upadł u kolan Jezusowych mówiąc: Wyniędz ode mnie, bom jest człowiek grzeszny, Panie. Albowiem go było zdumienie ogarnęło, i wszystkich co go przy nim byli, z połowu ryb, które pojмали. Także też Jakuba i Jana, syny Zebedeuszowe, którzy byli towarzysze Szymonowi. I rzekł Jezus do Szymona: Nie bój się, odtąd ludzi łowić będziesz. A wyciągnawszy łodzie wszystko opuściwszy szli za nim.

„Nauczycielu przez całą noc pracując, nieśmy nie ołowili; wszakże na słowo Twoje zapuśćcie sieć.” (Łk. 5,5).

Ilećroć spojrzymy po świecie, widzimy jedno i to samo. Jedni, obarczani ciężarem pracy, jęczą, narzekają i żalą się. Drugi z uśmiechem na ustach niosą brzemie swoich obowiązków. Ci, którzy z zadowoleniem pracują swą dźwigają, nie czują ciężaru, lecz odwzajem, żądają, by jeszcze więcej dobrego mogli spełnić. Albowiem jesteśmy, jak powiada Apostoł, pomocnikami Bożymi, rolą Bożą zoraną, budowaniem Bożym.

Jakże nieraz słyszy się, że wiara i nauka chrześcijańska nie ma uznania dla pracy. Tymczasem to jest nieprawda. Praca bowiem pochodzi od Boga; praca więc człowieka ma być naśladowaniem wszechmocnej i twórczej działalności Boga. Wiara nasza św. podnosi godność pracy. Kolebka wiary i całego chrześcijaństwa jest domek i warsztat pracy Najsw. Rodziny w Nazarecie.

Wartość naszej pracy jest podwójna: materialna czyli zarobkowa i moralna. O tej ostatniej własności pracy często, niestety, zapominamy. A jednak Apostół narodów poucza nas: »Wszystko cokolwiek czynicie w słowie albo uczynku, wszystko czyńcie w imię Pana naszego, Jezusa Chrystusa«. Chodzi więc o to, aby praca na-

sza była dobra, trwała, pożyteczna i z Bogiem. Dziś pracy dla Boga, dla dobra ogólnego prawie że nie ma; jest tylko robotnik, najemnik, który ciągle chodzi z wagą i notatką, wazy i liczy ile mu się należy za dobre słowo, ile za podanie ręki upadającemu, ile za otartą łzę, ile za uczucie, ile za przebaczenie. Dlaczego się tak dzieje? Bo Boga wyrzucono z pracy.

Próżna jest i daremna praca bez Boga. Taki wyrok wydał sam Bóg. »W niweź pójdzcie pracować wasza, nie dla ziemia pożytku, ani drzewa dadzą owoce«.

Kto z Bogiem zaczyna pracę, ten przy Bogu wytrwa i w pracę swą włoży wszystko na co go stać. W pracę więc wkładajmy sumiennosc, staranność przy pozuciu odpowiedzialności. Taka praca będzie służbą Bożą, a zarazem ojczyźnie i bliźniemu.

Pracujmy więc z Jezusem. Z Nim zaczynamy pracę, a wtedy przekonamy się, iż lepszą się stanie. Niech Jezus Chrystus będzie dla nas przykładem i wzorem. »Dałem wam przykład, abyście, jakom ja wam uczyniłem, tak i wy czynili«. Bo kto z Bogiem idzie i czyni, ten zawięsi nie sieje, ten idzie drogą prostą, która ku szczęściu prowadzi. Ks. J. K.

ZE ŚWIATA KATOLICKIEGO

Narodowy Kongres Eucharystyczny w Porto Alegre

W ostatnich dniach października odbędzie się w Porto Alegre wielki Kongres Eucharystyczny. Już od wielu miesięcy diecezje i parafie riograndeńskie przygotowują się do zorganizowania tej uroczystości na wielką skalę.

We wszystkich parafiach riograndeńskich odbyły się przygotowawcze »Tygodnie Eucharystyczne«, poczem w diecezjach odbyły się Kongresy Eucharystyczne. W Porto Alegre na przykład 25 misjonarzy z różnych Zgromadzeń i Zakonów głosiło misję św. we wszystkich kościołach stolicy Stanu Rio Grande do Sul.

Wielki Kongres Eucharystyczny w Porto Alegre poprzedzi zjazd ks. Kardynałów, Arcybiskupów, i prałatów; wezmą oni udział w rekolekcjach dla Epi-

skopatu; konferencje rekolekcyjne będzie głosił ks. kardynał Antoni Caggiano, biskup diecezji Rosário z Argentyny.

Prefektura porto-alegreńska przygotowuje wielki plac w Parku Farroupilha na uroczystości eucharystyczne; zostanie tam wzniesiony krzyż wysokości 37 metrów, a u jego stóp będzie ołtarz.

Pewna pracownia jubilerska wykonuje wspaniałą monstrancję ze szczerzego złota, która będzie użyta w czasie procesji eucharystycznej na zakończenie Kongresu. Monstrancja ta, wagi 10 kilo, bogato rzeźbiona i wysadzana diamentami i kosztownymi kamieniami.

Narodowy Kongres Eucharystyczny w Porto Alegre stanie się wspaniałą manifestacją Wiary katolickiej Narodu Brazylijskiego.

Apatia największymi sprzymierzeńcem komunistów

(CHIP) — W Glasgow odbyło się wielkie zebranie, poświęcone uczczeniu rocznicy ogłoszenia społecznych encyklik papieskich »Rerum Novarum« i »Quadragesimo Anno«. Przewodniczył arcybiskup Campbell. Główny mówca, poseł katolicki R. Stokes, oświadczył, że jeśli 300 milionów katolików okazałoby odpowie-

dnie zainteresowanie sprawami społecznymi i zawodowymi, komunizm byłby zmieciony z powierzchni ziemi. Największym bowiem sprzymierzeńcem komunistów jest apatia ze strony katolików. Apatia ta, połączona z obojętnością dla spraw publicznych, jest też wielką przeszkodą na drodze szerokiego zastosowa-

nia sprawiedliwości społecznej, tak pięknie wyrażonej w encyklikach papieskich.

Nowy biskup w São Paulo

Ojciec św. Pius XII podniósł do godności biskupiej ks. prałata Pawła Rolim Loureiro; nominat piastował dotychczas godność kanclerza kurii arcybiskupiej w São Paulo. Będzie on obecnie biskupem koadjutorem księdza kardynała arcybiskupa Karola Carmelo de Vasconcelos Mota w São Paulo.

Nowy biskup w Cafelandii

Papież Pius XII przeniósł księdza biskupa Henryka Gelain, ordynariusza diecezji Cajazeiras (Stan Paraíba do Norte) do diecezji Cafelandia w Stanie São Paulo.

Groźba upaństwowienia szkół na Węgrzech

(CHIP) — Komunistyczny rząd węgierski postanowił przejąć wszystkie szkoły katolickie. W odpowiedzi na to kard. Mindszenty ogłosił list pasterski, w którym oświadczył, że obowiązkiem Kościoła jest bronić niezależności i wolności wychowania młodzieży w szkołach katolickich w kraju gdzie tak olbrzymia większość ludności jest katolicka. Dlatego episkopat węgierski postanowił przeciwstawić się projektom rządowym upaństwowienia szkół katolickich i zagroził ekskomuniką tym wszystkim posłom, którzy będą w parlamencie głosowali za projektem rządowym.

List ten był odczytany ze wszystkich ambon na Węgrzech, co wywołało wściekłość ze strony komunistów. Minister wychowania Ortutay oświadczył, że rząd pragnie osiągnąć kompromis z władzami kościelnymi w zakresie upaństwowienia szkół i że nauka religii w szkołach, przejętych przez państwo, nadal będzie utrzymywana.

Oświadczeniu temu, podyktowanemu niewątpliwie względami taktycznymi, nikt nie daje wiary. Oczekiwać więc należy dalszego napięcia stosunków między Kościołem a rządem komunistycznym.

O beatyfikację O. Łubieńskiego

(CHIP) — Dwumiesięcznik »Homo Dei« wydrukował opinie kilkunastu biskupów polskich na temat celowości rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego O. Bernarda Łubieńskiego. Opinie te są przychylnie. »Homo Dei« cytuje przy tej okazji prywatną rozmowę z ks. kard. Sapięgą, który wyraził się że ze wszystkich naszych wielkich osobistości ostatnich 50 lat, ks. Bernard Łubieński ma najwięcej danych na beatyfikację.

Poseł brytyjski u Papieża

(CHIP) — Papież przyjął na dłuższej audiencji członka brytyjskiej Izby Gmin Tomasza O. Brien, generalnego sekretarza związku pracowników teatralnych i kinowych. W rozmowie z nim, Papież podkreślił konieczność przestrzegania w stosunkach społecznych i zawodowych zasad sprawiedliwości społecznej. Ze swej strony poseł O. Brien poinformował Papieża o organizacji i pracach głównych Trade Unionów w Wielkiej Brytanii oraz o warunkach pracy i ubezpieczeniach robotników w tym kraju. Jednocześnie

poseł O. Brien podkreślił, że nie tylko katolicy, lecz również i robotnicy innych wyznań chrześcijańskich są wdzięczni Jego Świątobliwości za troskliwość i zainteresowanie sprawami robotniczymi oraz za wskazówki w zakresie zwalczania komunizmu, który jest tak wielkim niebezpieczeństwem dla postępu i dobrobytu mas robotniczych.

Spadochroniarz księdzem

(CHIP) — W kościele polskim w Londynie odprawił swą pierwszą Mszę św. ks. Piotr Szeffler. Nowy kapłan był podczas wojny światowej oficerem Brygady Spadochronowej w Wielkiej Brytanii. Pochodzi z Mazowsza. Studia teologiczne ukończył w Upholland College.

Wyrzucanie zakonnic i pielęgniarek

(CHIP) — Władze komunistycznej »Republiki Ludowej« Chorwacji wydały zarządzenie usunięcia z 12 szpitali w południowo-zachodniej części kraju wszystkich zakonnic, siostr miłosierdzia i pielęgniarek. Zakonnicom i pielęgniarkom dano zaledwie parę godzin czasu na spakowanie manatek, poczem wyrzucono je na bruk, nie wyłączając chorych i starszszek. Niektóre z nich pracowały w szpitalach od przeszło 40 lat. Jeden z miejscowych komunistów, wyrzucając zakonnice, wykrzykiwał: »Przyszedł koniec na zakonnice w Chorwacji«.

W kilku wypadkach komunistki oświadczyły zakonnicom, że mogą nadal pozostać i pracować w szpitalach, jeżeli zrzucą »archaiczne« habity i zerwą stosunki i przestaną uznawać władzę duchowną przełożonych. Zakonnice odpowiedziały jednak odmownie wskutek czego usunięte zostały.

Matka czternastu dzieci

(CHIP) — »Matką Katolicką Stanów Zjednoczonych na rok 1948« została wybrana pani Mc Sorley z Filadelfii. Stowarzyszenie Matek Katolickich Ameryki przyznało jej złoty medal. Jest ona matką 14 dzieci, z czego 8 poświęciło się stanowi duchownemu.

W wywiadzie prasowym oświadczyła ona: »Dzieci są prawdziwym darem Bożym źródłem radości i zadowolenia. Jestem szczególnie wdzięczna Bogu za ten hojny dar. Życie matki z każdym nowym dzieckiem staje się bardziej wartościowe i nabiera pełniejszego wyrazu. Moje dzieci stale się razem wychowywały i stale razem modliły«.

Ostatni biskup w Hercegowinie zaaresztowany

(CHIP) — Radio watykańskie doniosło, że władze jugosłowiańskie zaaresztowały biskupa P. Cule, ostatniego biskupa Hercegowiny, znajdującego się jeszcze na wolności. Nie podano ani przyczyny zaaresztowania ani miejsca, dokąd go wywieziono. Z dwóch pozostałych biskupów Jugosławii biskup Banjaluki zmarł w roku ubiegłym na wygnaniu, a biskup Serajewa zdołał wydostać się z granic.

Kazalnica świętego Pawła

Archeolog amerykański prof. Oskar Broncer odnalazł w trakcie odkrywczych prac wykopaliskowych prowadzonych koło Koryntu w Grecji prastarą trybunę, z której, jak sądzi, wygłaszał swe nauki o wierze chrześcijańskiej św. Paweł.

Dr. Bronislaw Ostoja Roguski

Adwokat
Sprawy cywilne, handlowe i robotnicze, inwentarze, naturalizacje
Biuro adwokackie przy Av. João Pessoa, 75, piętro I. — Fone 2-42

DR. E. TEMPSKI — Lekarz

Praktykował w szpitalach w Polsce
Przyjmuje od godz. 9 tej do 12 tej i od 3-ciej do 6 ci
Konsultorium: Farmacia GUAIKA,
Rua Mar. Floriano, 742 — Telefon 675.
Rezydencja: ulica 7 de Setembro, 1588 — Tel 677

WINCENTY FLENIK

Chirurg - Dentysta
Godziny przyjęcia: od 8-11 i od 2-6
Rua Saldanha Maranhão, 593
Curitiba.

Dr Stanislaw Bembem

Lekarz
Klinika ogólna: leczy choroby ko-
blece, choroby żołądka, wątroby i
wewnętrzne.
Konsultorium: Praça Tirsdentes
580 (altos da Farmacia Stel-
feld), od 10-12 i od 3-6 godz.
Rezydencja: Rua Julia da Ce-
sta, 368 — Curitiba Tel. 4376

UCZNIOWIE. Chłopcy chcący
poznać i zapra-
wić się w rzemiosło szewskim mogą
się zgłaszać do fabryki obuwia Com-
panhia Curitiba de Coures
e Calçados, Rua Riachuelo N 171
w Kurytybie.

Radios Philips

Revendedores autorizados
Casa Tarobá
STIER & STIER
Avenida João Pessoa, 111 115
CURITIBA — Paraná

ESGRITÓRIO TÉCNICO

J. Ficiński

INŻYNIER

Architektura, Budownictwo. — Poza Kurytybą przyjmuje projekty
oraz budowlę kostioliów, kolegiów i większych budynków.
Biuro: Rua Marechal Floriano, n. 50 — Telefon 350
Kurytyba — Paraná

CASA ARNO IVERSEN e Cia.

TINTAS, PINCEIS, VERNIZES
Praça Carlos Gomez Nr. 329 — Curitiba

Farby przygotowane (oleo, esmalte, vernizes etc). Farby w proszku, farby
w tubkach, aivaiades, gips, pydże, szczołki, Bolos decorativos, Pistolas
para pinturas, Têlas akwarele, pedzle specjalne. Artykuly krajowe
i zagraniczne najlepszej marki.

Klinika Chorób Oczu

Dra Juliusza Szymańskiego

Dyrektor dr. Perikás

Rua Mons. Celso 128 — CURITIBA

Dr A. POLAN KOSSOBUDZKI

KLINIKA LEKARSKA - CHIRURGICZNA

Konsultorium: Aven. Vicente Machado, 570

Rezydencja: Coronel Dalcídio, 399, FONTE GROSSA, Paraná

João Senegaglia & Cia. Ltda.

FIEMA ZAŁOŻONA W 1903 ROKU.

Biuro i depozyt: Aven. Sliva Jardim 829 — Telefon 2361
Caixa Postal 431, Teleg. SENEGAGLIA w Kurytybie
Naczynia emalowane, aluminiowe i t. p. Żelastwo, naczynia, szkła, drut
kolczasty i giadki. Drobne przedmioty do codziennego użytku, talerze
»Cotelararia»; Soda marki J. Senegaglia Smary do wozów marki Dark N 30.
Przemysł, Fabryka Senegaglia w SÃO JOSÉ DOS PINHAES.
Wyrób płyt Flandres, »conchas estanhadas«, patelnie ze stali; wiadra
cynkowe, korki (chapinhas) do flaszek.

Farmacia Cruzeiro

Avenida João Pessoa 22 — Curitiba — Telefon 2960
Przygotowuje wszelkie recepty lekarskie i wykonuje szybko i sumiennie.
Wielki wybór lekarstw krajowych, zagranicznych i perfum.
Właściciele: JOÃO GLÜCK i R. BOGHENEK
Przyjmuje zamówienia za zaliczką Reembolso Postal.
CENY NISKIE.

Podróżuj samolotem
tylko kompanii

Casa de Saude

SÃO FRANCISCO

Klinika prywatna — DR. JORGE MEYER FILHO
Rua São Francisco N. 147 — Curitiba — Telef. 1048.

Specjalność: Operacje, leczenie chorób kobiecych, pomoc przy poro-
dach, zastosowanie sztucznego pneumatora X przy osobach cierpiących na
płaca. — Nowoczesny aparat Roentgena — Diatermia. — Sztuczne
promienie ultra-fioletowe, słoneczne, Zystoskopia. Przyjmuje od
godziny 2-5. — W sobota od godziny 11 do 1.

MOVEIS CIMO

DOMI PRZEKRYSKU KRAJOWEGO.

Do urzędzenia biura i domu żądaj zawsze Moveis Cimo.
Skład: Rua Barão do Rio Branco, 158,
Telefon, 828 — CURITIBA.

**POLSKI SKŁAD ŻELAZA
CASA CRUZEIRO**

Sielski, Sbalqueiro & Cia.

PRACA CORONEL ENEAS N. 152 (dawniej Praça do Ordem)
Żelastwo, naczynia kuchenne, szkló, farby, oleje, pokosty,
masiona ogrodowe gwarantowane, artykuły na prezenty i t. p.
Ceny niskie

Armazem Tomas Kubis

Kupujemy i sprzedajemy wszelkie produkta krajowe.—Posiadamy
świeże towary spożywcze oraz napoje krajowe i zagraniczne.
Praça Coronel Eneas 30, róg São Francisco 57.
obok Igreja da Ordem — Curitiba.

ALFAIATARIA JOCKEY

3 CENY: Cr \$ 533,00 — 573,00 — 610,00.

3 PIERWSZORZĘDNE GARNITURY z praw-
dziwego sukna robione według miary.

Rua Marechal Floriano 264, Telefon 503
(naprzeciw CAIXA ECONOMICA)

ZAKŁAD KRAWIECKI

Ważne dla przyjeżdżających na krótki czas do Kurytyby:
A ALFAIATARIA A. B. C. przy Praça Generoso Marques 38
naprzeciw Prefektury Muncypalnej w Kurytybie
zawiadamia, że zakupiła w Ameryce Poinocnej nowe maszyny i jest w stanie
uszyć ubranie lub płaszcz w przeciągu 12 godzin. Jeśli zamówisz z rana
otrzymasz ubranie gotowe tego samego dnia. Wykonuje zamówienia z wła-
nego materiału, który ma na składzie w wielkim i najnowszej mody wybo-
rze. Również klient może dostarczyć swój towar. — Wielki skład ubrań dla
mężczyzn i chłopców, oraz płaszczy nieprzemakalnych dla mężczyzn i pan.
ALFAIATARIA A. B. C. Praça Gen. Marquez 38 — CURITIBA

MINERVA

DEGRABIAS
E FARMACIAS

Matriz: Curitiba, Praça Tirsdentes 554 — Telefon: 220-1220-2220
Filie: Farmacias Colombo i Brasil w Kurytybie.
NAJWIĘKSZA FICHA APTEKARSKA — FARMACEUTYCZNA
NA CAŁY STAN PARANA
Posiada swe filie dla sprzedaży hurtownej i detalicznej we wszystkich w-
ziowych miastach Stanu: Kurytybie, Ponta Grossa, Jacareisnho, Paranaguá,
Londrina, União da Vitoria, Iraty, Morretes, Bandeirantes, Arapongas, Ja-
guariabiva i Antonina. Przyjmuje zamówienia za zaliczką Reembolso Postal.

» A VENCEDORA «

FRANCUSKA ŁAŃCOWNIKOWEGO

Curitiba — Rua General Bar — Telefon 1357
Największa fabryka ciuchów i karmelków w Paraná
Wyrabia cukiarki malinowe, kokosowe, miętowe, cytrynowe, mleczne
gumowe i t. p. — Towar pierwszej jakości po cenach przystępnych.

CASA PARIS — Okazja

FABRICA DE ROUPAS FEITAS

Największy wybór ubrań, płaszczy, koszul, swetrów i naj-
rozmaitszych artykułów męskich, damskich oraz dla dzieci
po cenach najniższych — w Kurytybie — ze zniżką 25 proc.
PRACA TIRADENTES 306, RÓG ULICY CRUZ MACHADO.

Młyn św. Michała i Sklep Spożywczy

JULIUSZ LAGO

Praça Dr. Bernardo Garcez, 16-36, Tel. 290 — FONTE GROSSA
Skład mąki żytniej i pszennej — pierwszej jakości po cenach przystępnych.
SPRZEDAŻ HURTOWNA I DETALICZNA.

Kupuje pszenicę i żyto w ziarnie w wielkiej ilości.

wszelkie urzędzenia i
wygody z komfortem

Wiadomości z Polski i o Polsce

Komuniści

nazywają List Pasterski prowokacją

Cała niemal w kraju prasa zabrała już głos w sprawie Listu Pasterskiego do młodzieży polskiej. Wszystkie artykuły polemiczne akcentują, że w liście tym brak jest reakcji na wystąpienie Watykanu, a »Robotnik« insynu-je biskupom polskim milczącą aprobatę wobec ataków na granice Polski.

Pisma te stwierdzają, że List Pasterski jest »wyraznym wystąpieniem politycznym przeciwdziałającym zjednoczeniu młodzieży« na co wskazywać ma również fakt, że ogłoszony został w okresie zbliżającej się fuzji organizacji młodzieżowych. Niektóre pisma dopatrują się nawet w wystąpieniu biskupów chęci przeciwdziałania wzrastającej akcji współzawodnictwa pracy wśród młodzieży.

»Głos Ludu« twierdzi z tupetem, że biskupi nie zdołają wywrzeć wpływu na oblicze moralne młodzieży i zapewnia, że decydując o jego ukształtowaniu będzie »wpływ wychowawczy ośrodków ideowych demokracji, one bowiem jedynie nawiązują do najsłabiej-

niejszych i najbardziej patriotycznych tradycji młodzieży polskiej.

Jeszcze dalej idzie »Robotnik«, który pisze, że List Pasterski można z »dużą słusnością« nazwać prowokacją.

Zamiast zachęcać młodzież do wspólnego wysiłku biskupi sięgają w sercach młodego pokolenia »wątpliwości i wahania« — brzmiały głosy oskarżenia prasy. »List Pasterski krzawi waśnie i nieufności — pisze »Dziennik Ludowy« i zapytuje prowokacyjnie — w czym leży interesie«.

Dalej pisma grożą hierarchii kościelnej, że jeśli nadal będzie kroczyć po obranej, błędnej drodze to osiągnie cel wręcz przeciwny od zamierzonego, gdyż wywoła odwrócenie się od Kościoła swych wiernych, którzy wierzą słowami listom Episkopatu. Nie trzeba udawadniać, że ta właśnie pogroźka jest najzupełniej fałszywa o czym najlepiej świadczy silne i pozytywne wrażenie z jakim społeczeństwo w kraju przyjęło ostatni List Pasterski widząc w nim zdecydowany głos protestu przeciwko zamachowi komunistów na młodzież.

Polski »Bałtyk«

Admiralicja sowiecka tworzy na Bałtyku cały system baz obronnych i zaczepnych. Najdalej na zachód wysunięta baza morska w Warnemuende posiada kontrtorpedowce i torpedowce. Silnymi bazami, umacnianymi już od jesieni 1945 roku są Stralsund i Rugia. Są tam bazy wodnopłatowców zsilną artylerią przeciwlotniczą. W gęstym lesie brzoźowym znajduje się 26 stanowisk rakietowych, skierowanych na zachód. Na wschodnim brzegu Rugii znajduje się ośrodek ewentualnego uderzenia na Bornholm, Oland i Gotland ze 185 dużymi samolotami desantowymi i koncentracją po-niemieckich łodzi desanto-

wych. Lotnisko w Bergen na Rugii przystosowano do ciężkich bombowców. Tamże znajduje się filia wytwórni rakiet, zatrudniająca 800 ludzi. Zakłady główne mieszczą się na Usedom. W porcie szczeecińskim wielkie magazyny benzyny i żywności znajdują się pod bezpośrednią kontrolą sowiecką. Na północnym brzegu wyspy Wołyn w koncesji sowieckiej znajduje się baza myśliwców posęigowych. Dwie dalsze koncesje to obszar od Kołobrzegu do prawnego brzegu Prośnicy zmagazynami wojskowymi, oraz baza śmigaczy sowieckich w Pucku. Pod Elblągiem stoi baon sowieckiej piechoty morskiej.

SYTUACJA GOSPODARCZA POLSKI

Sytuacja gospodarcza Polski — pisze »New York Herald Tribune« wydaje się zdumiewająco dobra, jeśli się uwzględni zniszczenia wojenne, których rozmiary trudno wyobrazić sobie Amerykanom, oraz skutki rewolucji politycznej i gospodarczej. Żaden inny kraj w Europie nie rozwinął takiej energii w odbudowie, która dla Polaków stała się jakby odwetem. Uderza coraz żywszy handel z Zachodem, szczególnie węglem, który poprzednio szedł głównie do Rosji. Zawarto odtąd nowe układy handlowe z 15 krajami, o rocznym obrocie około 600 milio-

nów. Trudniej niż odbudowa przemysłu postępuje odbudowa rolnictwa, a to skutkiem utraty urodzajnych ziem wschoanich, wielkich zniszczeń i szczególnie obniżenia pogłowia bydła. Jak dotąd rząd nie wprowadza kolektywizacji, ale system stacji maszyn rolniczych obsługuje już prawie połowę gospodarstw wiejskich. W roku 1947 zelektryfikowano 1.300 wsi, więcej, niż między dwoma wojnami. Mimo to o ile z końcem planu 3-letniego produkcja przemysłowa ma wynosić 152% przedwojennej, rolnicza tylko 80%.

POSZUKIWANIE 100 TYSIĘCY DZIECI POLSKICH

Polski Czerwony Krzyż w Warszawie obliczył ostatnio, że do dnia 19-go maja bieżącego roku odnaleziono i repatriowano do kraju z Niemiec 15.000 dzieci. Na podstawie imiennych spisów delegacje Czerwonego Krzyża poszukują na terenie Niemiec jeszcze 40.000 dzieci polskich.

Według obliczeń Czerwonego Krzyża, jak również według komisji do badań zbrodni niemieckich,

w Niemczech powinno jeszcze przebywać około 100.000 dzieci polskich, wywiezionych przez Niemców do Rzeszy w czasie okupacji. Odnalezienie uwieczonych dzieci utrudnia fakt, że w bardzo młodym wieku zostały one oddane rodzinom niemieckim na wychowanie i już częściowo wynarodowione. Stwierdzono również, że rodziny niemieckie uporczywie ukrywają te obecnie już dorastające dzieci.

JELEŃNIA GÓRA STARYM GRODEM POLSKIM

W wychodzącej przed wojną w Jeleniej Górze niemieckiej gazecie »Beobachter im Iser-und Riesengebirge« pisano, że Niemcy w roku 1938 obchodzili 650 lecie istnienia tego miasta.

Rada Miejska chcąc w roku bieżącym uczcić 660-lecie, powołała do życia specjalny komitet organizacyjny oraz uchwaliła poczynić odpowiednie kroki przygotowawcze. Jedno z pism dolnośląskich zapowiedziało już nawet program mających się odbyć uroczystości związanych sponad 600-letnim istnieniem miasta.

Tymczasem z dzieła M. Vogta pt. »Illustrierte Chronik der Stadt Hirschberg« z roku 1876 wynika, że Jelenia Góra jako osada znana była już w roku 1002, otrzymując przywilej na odbywanie raz do roku jarmarków.

Rok 1108 jest dla Jeleniej Góry datą stwierdzającą wyraźnie, że jest to już miasto w którym Bolesław Krzywousty buduje kościół, osadę opasuje podwójnym murem fortyfikacyjnym.

TATARZY Z AZJI NA WILEŃSZCZYZNIE

W ciągu ostatnich miesięcy w trójkącie Grodno—Lida—Wilno władze sowieckie osiedliły przymusowo około 50.000 Tatarów pochodzących z spośród plemion tatarskich z Azji Środkowej. Tatarzy ci stoja na bardzo prymitywnym, koczowniczym szczeblu kultury i słabo mówią po rosyjsku.

Tatarzy osadzeni zostali na terenie kilkunastu dużych kolchozów i w obozach utworzonych dla wycięcia lasów. Nie są oni byliymi więźniami łagrów sowieckich, lecz przebywali w Rosji na wolnej stopie i deportowani zostali na ziemię polską wraz z rodzinami. Ludność miejscowa ustosunkowała się do przybyszów przyjaźnie, gdyż są oni mniej zdemoralizowani od Rosjan i zachowują się wobec Polaków stosunkowo przyzwoicie i lojalnie.

KATASTROFA OSSOLINEUM

Zakład Narodowy im. Ossolińskich we Lwowie, ufundowany w 1817 roku, posiadając przed wojną bezcenne księgozbiory, liczące około miliona tomów; oprócz tego w Ossolineum znajdowało się około 6.000 cennych rękopisów, 5.289 autografów, 2.323 map, około 4.000 różnych przedmiotów archeologicznych, przeszło 1.000 obrazów (w tym Tycjan, Bacciarelli, Matejko, Kossak itp.), około 500 rzeźb, przeszło 30.000 rycin i inne bezcenne zbiory.

Jak się dowiadujemy z prasy krajowej, z całego tego bogactwa kultury polskiej otrzymano ze Lwowa do Ossolineum, które przeniosło się ostatnio do Wrocławia, tylko... 418 pak książek — nawet bez katalogów i inwentarzy. A więc Rosja zwróciła z bogatych skarbów Ossolineum tylko około 200.000 tomów książek (w owoch 418 pakach, które stanowią obecne Ossolineum).

Wiadomości krótkie

— Pensja miesięczna nauczyciela polskiego waha się od 5 do 8 tysięcy złotych, co wystarcza zaledwie na opłacenie najniezbędniejszych wydatków przez połowę miesiąca. Aby zdobyć pieniądze na drugą połowę, nauczyciel musi pracować zarobkowo poza szkołą.

— **Proces sześciu działaczy Stronnictwa Narodowego**, toczący się od dwóch tygodni przed sądem wojskowym w Warszawie, zakończył się w dniu 22-go maja br. Główny oskarżony Tadeusz Maciński skazany został na śmierć. Dwaj inni oskarżeni otrzymali karę dożywotniego więzienia. Trzej pozostali zasądzeni zostali na kary od 10 do 15 lat więzienia.

— **Dnia 15-go maja** odbyło się w jednym z kościołów katolickich Londynu nabożeństwo za dusze Polaków pomordowanych w Katyniu.

— **Mimo trzech umów**, zawartych między marszałkiem Rokossowskim dowódcą sowieckich wojsk okupacyjnych w Polsce, a ministrem Rolnictwa, armia sowiecka zatrzymuje nadal pod swym zarządem dużą ilość majątków ziemskich na zachodnich obszarach Polski.

— **Poraz pierwszy po wojnie** Polska wzięła udział w tegorocznej wystawie sztuki „Biennale“ w Wenecji, której otwarcie odbyło się z końcem maja bieżącego roku.

— **Remont zabytkowych kościołów wrocławskich** z rozpoczęciem tegorocznego sezonu budowlanego przybrał znacznie na sile. Na wyniki podjętej w szybkim tempie akcji odbudowy trzeba jednak będzie jeszcze długo czekać ze względu na brak materiałów budowlanych i na ogrom rozpoczętych prac.

— **Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów** zostały upaństwowione niektóre uzdrowiska, między innymi następujące: Rabka Szczęwanica i Zegiestów — Zdrój. Uzdrowiska te ministerstwo Zdrowia przejęło na własność.

— **W Zgorzlecu** na Dolnym Śląsku odnaleziono cenne dokumenty między innymi kronikę Zgorzleca od roku 1311 do 1653.

Dokumenty przekazano Bibliotece Uniwersytetu we Wrocławiu.

— **Główne warsztaty kolejowe w Poznaniu** które w okresie okupacji i działań wojennych uległy poważnemu zniszczeniu, zostały już w znacznej części odbudowane. Warsztaty zatrudniają w tej chwili około 5 tys. robotników, t.j. dwa razy tyle co przed wojną.

— **W pobliżu Czechowa** buduje się na Dunajcu potężną zapórę wodną, drugą co do wielkości w kraju. Po zakończeniu budowy powstanie sztuczne jezioro, długie na 14 kilometrów i głębokie 18 metrów.

— **2.446 studentów** uczy się w Wyższym Studium Nauk Społeczno-Gospodarczych w Katowicach.

— **W Warszawie** ma powstać dzielnica studentów, przeznaczona dla studentów i uczniów szkół zawodowych, obliczona na 7 tysięcy osób. Czas budowy oblicza się 6 lat, koszta półtora miliarda złotych.

— **Cukrownia w Kruszwicy** nad jeziorem Goplem jest największą i najbardziej nowoczesną urządzoną cukrownią na polskich ziemiach zachodnich.

Para o bom funcionamento do ESTOMAGO e INTESTINOS
usar:
ELIXIR WESTPHALEN